

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

Došlo dne: 13 -02- 2012

.....krát .....příloh
kolky

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
email: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Zn. OPS-0003/12-16

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

Praha 8. února 2012

Vyjádření žalovaného k obsahu žaloby a předložení úplného spisového materiálu k zn. 8 A 375/2011

Žalobce: Ringier Axel Springer CZ a.s.
se sídlem Komunardů 1584/72, 170 00 Praha 7
IČ: 40766713

(dále jen „žalobce“)

Žalovaný: Úřad pro ochranu osobních údajů
se sídlem pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
jednající RNDr. Igorem Němcem, předsedou

(dále jen „žalovaný“)

Dvojmo

K výzvě Vašeho soudu podává žalovaný ve stanovené lhůtě dvou měsíců (výzva byla žalovanému doručena dne 3. ledna 2012) následující vyjádření k obsahu žaloby, resp. k jejím podstatným bodům.

Žalovaný na základě výzvy soudu předkládá úplný spisový materiál ve věci čj. SPR-3927/11.

Žalovaný neuplatňuje námitku podjatosti a souhlasí s vyřízením věci bez nařízení jednání.

I.

Žalobce napadá rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalovaného zn. SPR-3927/11-9 ze dne 22. července 2011 a rozhodnutí předsedy žalovaného zn. SPR-3927/11-17 ze dne 6. října 2011, jímž bylo prvně jmenované rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutím zn. SPR-3927/11-9 byla žalobci za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb., kterého se dopustil v důsledku porušení povinnosti stanovené v § 8b odst. 2 trestního řádu, když v článku s názvem: „~~Nezletilé~~“, který byl otištěn v časopise Reflex, ~~zveřejnil informace o nezletilé~~ z nichž vyplývá, že jmenovaná je poškozenou v trestním řízení vedeném Policií České republiky s obviněnou ~~pro podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití, uložena v souladu s § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokuta ve výši 50.000 Kč a dále v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.~~

Pokud jde o průběh řízení, odkazuje žalovaný na spisový materiál, případně na odůvodnění rozhodnutí předsedy žalovaného, v němž je průběh řízení shrnut. Žalovaný je přesvědčen, že ve věci bylo postupováno v souladu s § 2 až 8 správního řádu, zejména tedy, že byl skutkový stav zjištěn v souladu s § 3 správního řádu, že dokazování z jeho strany bylo provedeno řádně a že účastník řízení byla v souladu s § 36 uvedeného zákona dána možnost plně realizovat svá procesní práva. Žalovaný má rovněž za to, že obě jeho rozhodnutí jsou z hlediska § 68 správního řádu perfektní.

K žalobním námitkám žalovaný podotýká, že žalobce toliko rámcově opakuje, zejména pokud jde o otázku výkladu § 8b zákona č. 141/1961 Sb. a pojmu poškozený v jeho rámci, argumentaci, kterou předložil již v průběhu správního řízení, a to i přesto, že nesprávnost jeho závěrů byla vyvrácena jak v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalovaného zn. SPR-3927/11-9, tak v odůvodnění rozhodnutí předsedy žalovaného zn. SPR-3927/11-17. S přihlédnutím k obsahu obou rozhodnutí, jakož i celého spisového materiálu, na nějž, stejně tak jako na obě rozhodnutí, se dovoluje žalovaný se odkázat, je žalovaný přesvědčen o tom, že žaloba je zcela nedůvodná.

II.

I přes uvedené žalovaný k žalobním námitkám podotýká následující.

Správního deliktu se žalobce dopustil tím, že zveřejnil informace o nezletilé ~~zveřejnil informace o nezletilé~~ v článku s názvem: „~~Nezletilé~~“, který byl otištěn v časopise Reflex, ~~zveřejnil informace o nezletilé~~. V tomto článku se mj. uvádí: „~~obvinila mou družku, absolventku DAMU, z pohlavního zneužívání mé dcery!!!~~“ a dále např. „Jak mělo k údajnému pohlavnímu zneužití konkrétně dojít? Jak se uvádí v soudním rozhodnutí, měla se ~~dozvědět od matky kamarádky (jíž to prý~~ vyprávěla), že ~~bývá někdy neklidná, a když otcově přítelkyni sahá na prso a hladí je, tak se uklidní.~~“ „Ale dejme slovo panu ~~„Pak telefonovali z kriminálky, že zahájili vyšetřování nás obou ve věci trestního řízení z důvodu pohlavního zneužívání mé nezletilé dcery! Kriminálkou bude ustanovený soudní znalec v oboru psychologie a sexuologie, který mne a mou družku vyšetří.~~“ Z informací uvedených v citovaném článku jasně vyplývá, že Policií České republiky je vedeno trestní řízení v souvislosti s podezřením na pohlavní zneužití nezletilé ~~zveřejněné informace o nezletilé mají povahu osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.~~

Při rozhodování ve věci došlo ke změně dikce příslušných ustanovení trestního řádu. Konkrétně mezi rozhodnutím v prvním stupni a rozhodnutím o rozkladu došlo zákonem č. 207/2011 Sb. s účinností ke dni 2. srpna 2011 mj. ke změně ustanovení § 8b trestního řádu. Z uvedených důvodů bylo ve věci s přihlédnutím k článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a § 2 odst. 1 trestního zákoníku a v reflexi toho, že zásady trestního práva se uplatní i v oblasti správního trestání, zkoumáno, zda je či není nová úprava pro žalobce příznivější. Předseda žalovaného dospěl v tomto směru k závěru, zejména s přihlédnutím ke změně v rámci § 8b odst. 2 a vypuštění § 8b odst. 5 trestního řádu, že dřívější právní úprava, tzn. trestní řád, jeho § 8b, ve znění zákona č. 52/2009 Sb., byla pro žalobce příznivější. Jak správní orgán prvního stupně, tak předseda žalovaného tudíž posuzovali jednání žalobce podle právních předpisů ve znění před zmíněnou novelizací.

Podle § 8b odst. 2 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb. nesmí nikdo v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství nebo šíření pornografie nebo některý z trestných činů proti životu a zdraví, svobodě a lidské důstojnosti nebo proti rodině a mládeži.

Z jazykového výkladu dikce § 8b odst. 2 ve znění zákona č. 52/2009 Sb. lze dle žalovaného dojít k závěru, že citované ustanovení výslovně postihuje pouze zákaz zveřejnění informací umožňující zjištění totožnosti poškozeného v případě, kdy na něm byl trestný čin skutečně spáchán, tzn. pokud bylo v konkrétní věci vydáno pravomocné rozhodnutí o tom, že byl spáchán trestný čin. Takový přístup by však zcela popíral smysl a účel ustanovení určených k ochraně práv osob, které mají postavení poškozeného v rámci trestního řízení, jímž je primárně předejít jejich viktimizaci, zásahu do jejich osobnosti, a to nejen v případech, kdy není ve věci rozhodnuto z důvodu, že se nepodařilo pachatele trestného činu dohledat. Naznačený výklad tak neobstojí již tehdy, jsou-li vedle výkladové metody jazykové užity další dvě standardní výkladové metody, a sice výkladová metoda systematická a logická.

Uvedené platí mj. s odkazem na § 12 odst. 6 trestního řádu, podle kterého „*stranou se rozumí ten, proti němuž se vede trestní řízení, zúčastněná osoba a poškozený a v řízení před soudem též státní zástupce a společenský zástupce; stejné postavení jako strana má i jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek*“, či s odkazem na § 163 trestního řádu, který vymezuje případy, kdy je k trestnímu stíhání nezbytný souhlas poškozeného – pokud by byl statut poškozeného vázán na pravomocné skončení věci, resp. prokázání spáchání trestného činu, postrádal by institut souhlasu s trestním stíháním smyslu.

Poškozený je stranou trestního řízení, má řadu práv a povinností v rámci trestního řízení, může činit i úkony mající dispoziční povahu. Shora naznačený interpretační závěr, který vychází toliko z užití výkladové metody jazykové, by fakticky znemožnil účast poškozeného v rámci trestního řízení, resp. realizaci jeho procesních práv.

Ustanovení § 8b trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb. je tudíž třeba rozumět tak, že se povinnost ohledně nesdělování informací vztahuje na celou dobu od zahájení trestního řízení až do jeho skončení, a to bez ohledu na jeho způsob – z povahy věci může v některých případech přetrvávat i po jeho skončení. Žalovaný v této souvislosti připomíná, že trestním řízením je podle § 12 odst. 10 trestního řádu řízení podle tohoto zákona.

Ve svých závěrech dosažených užitím jak standardního, tak nadstandardního interpretačního instrumentária žalovaný vycházel mj. i z důvodové zprávy k zákonu č. 52/2009 Sb. (Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky 2006-2010, sněmovní

tisk č. 443), v níž se mj. uvádí, že „je nezbytné obět' (poškozeného) chránit vzhledem k jejímu věku nebo povaze případu, kdy jsou uváděny detailní informace týkající se osoby obětí, její rodiny a soukromí, neboť v případě, že dojde k zveřejnění těchto informací, se obět' trestného činu musí vyrovnávat nejen s následky trestného činu, ale i s nepříznivými dopady zvýšeného zájmu veřejnosti o její kauzu, přičemž může dojít k jejímu dalšímu poškozování.“

Pokud jde o argumentaci žalobce předpisy ústavního pořádku, pak žalovaný připomíná, že vedle zmíněného článku 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod má pro interpretaci a aplikaci jak ústavních předpisů, tak předpisů práva jednoduchého zásadní význam článek 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, dle kterého „při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.“ Dle žalovaného je pak zásadní neopomíjet skutečnost, že jakékoli šíření informací o identifikované anebo identifikovatelné osobě je zásahem do její osobnosti, ke kterému musí mít případný šířitel jasné zákonné zmocnění, jelikož jím zakládá povinnost dotčené osoby tento zásah strpět. V kontextu uvedeného pak argumentace žalobce, pokud jde o výklad § 8b trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., nemůže obstát, a to s ohledem na to, že zveřejněním informací, na které se vztahuje zmíněné ustanovení trestního řádu, dochází k nezvratnému zásahu v osobnostní sféře dotčené osoby – poskytování ochrany až po pravomocném rozhodnutí o spáchání trestního činu by bylo zcela bezvýznamné, resp. zcela nezpůsobilé dosáhnout účelu této právní úpravy.

V kontextu uvedeného pak žalovaný konstatuje, že zveřejnění informací o tom, že [REDAKCE] je v postavení poškozené v rámci trestního řízení vedeného pro podezření ze zločinu pohlavního zneužití, bylo v rozporu s § 8b odst. 2 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., když nebylo prokázáno naplnění žádné z výjimek podle § 8b odst. 5 trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., na základě které lze povinnost založenou § 8b odst. 2 stejného zákona překonat. Ze strany žalobce tudíž byly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

V důsledku skutečnosti, že informace o [REDAKCE] byly šířeny prostřednictvím časopisu, došlo k naplnění předpokladů zvyšujících závažnost jednání žalobce tak, jak je předpokládá § 45a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. Žalobce tak svým jednáním naplnil znaky kvalifikované skutkové podstaty správního deliktu podle § 45a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb.

Pokud jde o možnost udělit souhlas se zveřejněním informací ve smyslu § 8b odst. 5 písm. c) trestního řádu ve znění zákona č. 52/2009 Sb., žalovaný pro úplnost podotýká jednak to, že pro platnost souhlasu je vyžadována písemná forma a jednak, že ustanovení § 37 zákona o rodině ohledně ustanovení kolizního opatrovníka vychází z pravděpodobnosti střetu zájmu, je zde uvedeno „jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů“, nikoli ze zjištění, že zde takový střet existuje, tzn. v daném případě by nebylo zveřejnění možné ani tehdy, pokud by v tomto směru projevil vůli kterýkoli ze zákonných zástupců nezletilé, jelikož lze bez jakékoli pochybnosti usuzovat na to, že v tomto případě, kdy byla nezletilá v postavení poškozené v trestním řízení vedeném proti osobě, která žije s jejím otcem ve společné domácnosti a ke které má otec prokazatelně blízký citový vztah, a to na základě trestního oznámení matky, byly podmínky § 37 odst. 1 zákona o rodině naplněny.

Pokud jde o uloženou sankci, tato byla s ohledem na míru způsobeného následku, který je odvozen od závažnosti jednání vyplývající ze způsobu spáchání předmětného správního deliktu, informace byla šířena prostřednictvím časopisu a v budoucnu tak bude kdykoli

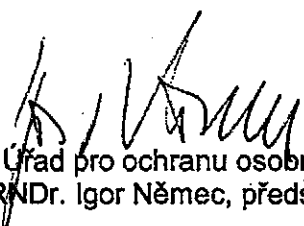
dohledatelná, nízkého věku poškozené a charakteru trestného činu, který na ní měl být spáchán, jakož i s ohledem na to, že žalobce musí být z povahy věci v oblasti žurnalistiky a mediálního práva profesionálem, jelikož vydává řadu periodik, a dále s ohledem na účel trestu v rámci správního trestání, který je rámcově totožný s účelem trestu v rámci trestání trestního, uložena v adekvátní výši.

Z uvedeného je jasně patrné, že žalovaný interpretoval a aplikoval předpisy jednoduchého práva zcela správně a ústavně konformně, tzn. jeho rozhodnutí jsou zcela správná a na straně žalobce nedošlo k žádnému zásahu do jeho ústavně zaručených práv či svobod.

VI.

S ohledem na uvedené si žalovaný dovoluje navrhnout, aby soud vydal tento rozsudek:

Žaloba se zamítá.

Úřad pro ochranu osobních údajů
RNDr. Igor Němec, předseda Úřadu

